

16. oktoober 2015 VÄLJAANNE NR 21

Uus kooliaasta Heimtalis

Esimene veerand saigi läbi. See möödus kiiresti. Päevad olid täis tööd, uusi tutvusi ning enesekehtestamist.

Heimtali Põhikooli tulid uute lootustega tunda rõõmu vanast mõisamajast ja selles õppivatest noortest.

Õpetajad Heimtalis on väga rõõmsameelsed ja hoolivad nii üksteise kui õpilaste suhtes. Nad tunnevad muret IGA õpilase käekäigu pärast. Selline südamlük suhtumine teistesse on kiiduväärt.

Minu kui õpetaja ülesanne pole ainult teadmiste jagamine eesti keele ja kirjanduse vallast, vaid püüan rõhuda inimlikkusele, teistest hoolimisele, viisakale käitumi-

sele ja rahulikule õpetaja-õpilase vahelisele suhtlemisele. Sünonüümidega ei saa alati võtta „hästi õppiv õpilane“ ja „hea inimene“. Üksteisest hoolimine saab alguse kodunt ning kandub üle koolikeskkonda.

Õpilased Heimtali Põhikoolis on minu meelest õpilased nagu mujalgi. **Õppige leidma igapähe midagi positiivset, olge jätkuvalt heatujulised**, kuid arvestage sellega, et te pole maailmas üksi ja kõige tähtsamad.

Olen nüüd Heimtali Teataja uus peatoimetaja ning tean, et mõisakoolis on õpilasi, kes oskavad paeluvalt kirjutada mõnest sündmusest, mida kool neile pakub.

Selles numbris:

UUS KOOLIAASTA HEIMTALIS	1
PARIMATE ÕPILASTE TUNNUSTAMINE	1
JALGPALLI-VÕISTLUSED	2
MIHKLILAAT	2
ÖISES RAAMATUKOGUS	2
ESMAMULJE HEIMTALI KOOLIST	3
MITTE AINULT VÄIKE...	3
SÜGIS INSPIREERIB	4

Maret Pugal

KIIDAME I ÕPPEVEERANDIL HÄID JA VÄGA HÄID ÕPPIJAJD

Väga hea (ainult „5“) õppimise eest: Ron-Oskar Ruben, Martin Viirpalu – 2. klass; Mirt Mändoja, Kristin Vaigla – 3. klass; Laureen Luik, Anita Eliis Mutle, Helen Parik – 4. klass; Liset Kasepuu – 5. klass; Carmen Wang – 8. klass.

Hea õppimise („4“ ja „5“) eest: Ailo Andri Hantson, Ruudi Koovit, Rebeka Kuhi, Kertu Tooming, Marcus Viirpalu – 2. klass; Karl Ariva, Reigo Hunt, Kairit Kannel, Andra Karu, Remy Martin Kõiv, Jaanus Kõll, Silver Säde – 3. klass; Kaisa Karin Jaaska, Kärt Kask, Kätlin Kuus, Helena Tiidu – 4. klass; German Kuznetsov, Kayla Louisa Küttä, Mirtel Puna, Janete Pähn, Laura-Liis Säde, Sten-Alex Veidenbaum, Simo Verrev – 5. klass; Reimo Hunt, Kelli Maksimova, Sandra Tjuška – 6. klass; Marcus-Sander Ruben – 7. klass; Gerda Hein, Berit Lehtsaar, Rocco Smirnov, Kristjan-Jaak Valk, Jane Õunap – 8. klass; Tormi Suurpuu – 9. klass.

JALGPALLIVÕISTLUSED

15. septembril käisin Viljandis jalgpallivõistlusel.

Võistlus toimus staadioni teisel platsil. Võistkonnas oli meid üheksa, kuigi platsile said ainult 6 mängijat ja väravavaht. Ülejäänud olid tagavaraks. Me võitsime kaks mängu, kaotasime aga kolm. Kõige raskem mäng oli Paalalinna kooliga. Nemad saidki esimese koha. Meie pidime leppima teise kohaga. Siiski olime väga õnnelikud.

MIHKLILAAT

29.septembril toimus Heimtali põhikooli uhkes mõisasaalis mihklilaat. Seal müüdi maiustusi, käsitööd

ÕISES RAAMATUKOGUS

Oli pilkane pimedus. Ma olin raamatut lugedes ajataju kaotanud ning raamatukogusse luku taha jäänud. Telefonil ei olnud seal levi ka.

Äkki midagi krabises ja sahisest minust natuke eemal. Mu süda lõi kõvasti kui kirikukell või automootor. Telefonis panin taskulambi põlema. Ei näinud midagi, kuid jälle kuulsin sahistamist ja seekord palju lähemalt.

Silmapilk kargas keegi mulle kaela. Kuulsin, kuidas ta podises. Peast käis läbi- rohi! Ja see oligi rohtuust. „Missugune rohtuust liigutab ja pomiseb?“ rääkisin ma omaette. Võtsin telefoni ja suunasin valguse rohtuusti poole. Loomulikult oli see

Suured tänud õpetaja Tiiale ja õpetaja Markole.

Hanna Kristin Kuusik 6. klass

ja vabaajakaupu. Kõige enam müüdi küüslauguleibasid. Sel korral oli laad suurem: müüjaid oli rohkem, tootevalik suurem ja ostjaid tungles lettide ees ohtralt. Müüjateks olid nooremate klasside õpilased ja õpetajad. Esmamulje oli väga uhke.

Suured tänud vanematele, kes õpetasid ja aitasid lastel küpsetada muffineid, kooke, vahvleid ja muud maitsvat. Jääme ootama jõululaata!

Jane Õunap 8. klass

Poku! Ta tiris mind kuskile, kuigi ma ei saanud aru kuhu.

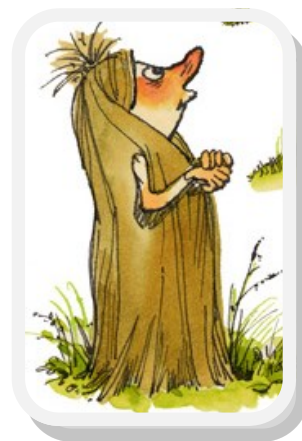
Kottpimeduses tundsin ma ära ukse, mis oli mu ees.

Poku tegi ukse lahti ning lükkas mind torisedes väl-

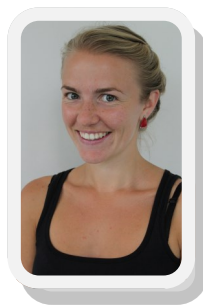
ja. Mõelda vaid, Poku viskab mind raamatukogust välja!

Veidi hiljem naeratasin omaette ja astusin tumedal asfalteel, mida valgustasid üksikud tänavalambid, kodu poole.

Marcus-Sander Ruben 8. klass

ESMAMULJE HEIMTALI KOOLIST

Põnevus, närvikõdi, valmisolek, soov end erialaselt proovile panna – need olid tunded, mis mind esmakordselt Heimtali koolimajja sisenedes valdasid.

Avatud meel ja vahetu olek aitasid päev-päevalt uue keskkonnaga harjuda ning tundub, et olen Heimtali koolis üha rohkem oma kohta leidmas. Samas on

MITTE AINULT VÄIKE...

Mitte ainult väike koolimaja pole armas, vaid seda võib olla ka suur. Nii soe kui ka hubane, vaatamata sellele, et radiaatoreid veel ei kõeta. Aga millest see majasoojus siis tuleb? Miks mina, uustulnukas, end siin seinte vahel nii hästi tunnen? Eks põhjus peitub ikka selles, et kogu maja rahvas on nii lahke ja vastutulelik, et kordagi pole mul isegi tekkinud tunnet, et siit pageda tahaks. Sulandumine on nagu iseenesest toimunud. Ja ükski laps pole mind veel mänguhoos pikali jooksnud. Seni olen jalul püsinud. Õnne- seen! Ja kokk on maitsvate roogadega hellitanud.

Küllap on siin oma osa ka juhtkonnal, kes on enda ümber loonud suurepärase meeskonna. Meenub, et kui ma augustikuus oma esimese tööpäeva lõppedes õpetajatega majast väljusin ja uks me järel sulgus, tundsin, et tahan homme jälle tulla. Oleksin siin majas nagu juba pikka aega olnud ja imekombel nii mõnigi õpetaja tundis seda ja ütles mulle. Lugejale ehk tundub see uskumatuna, aga tänaseni pole see tunne kadunud, oleksin nagu koju jõudnud, kus mind ees ootamas üks tore kunagine kooliõde ja mõned õpetajad, keda varasemast ajast teadsin. Eks seegi aitas kergemini kohaneda. Aga tegelikkuses kartsin ka mina oma esimest tööpäeva. Nii suur maja palju-

poolteist kuud töötatud aeg vaid pinnavirvendus, mille alusel põhjapanevaid järeldusi teha ei ole võimalik.

Ootan huviga, mida käesolev õppeaasta endaga kaasa toob. Üht tean kindlalt: „**Kokkuhoidev perekond on tugev perekond**“. Seega kutsun kõiki koolipere liikmeid ühistegevusi välja mõtlema, üheskoos tegutsema ja edasiviivat tagasisidet jagama.

Huvijuht Eneli Rimpel

de ruumidega, võib ära eksida... Ja ikka pole veel jõudnud küsida, et kas majas ka oma kummitus on, sest teadagi tuleb rikkaliku ajaloo mõisamajades seda ette.

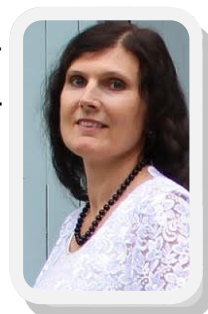
Augustikuust mäletan lisaks klassiruumi sättimisele sünnipäevade virvarri, peaaegu iga päev oli kellegi pidupäev – kommid, tordid ja muud hõrgutised. Nii juhtub, kui pere on suur. Ja ega see siis augustikuuga veel lõppenud, 1. septembril läks jälle edasi. Nii et sisseelamisest Heimtali kooli maailma on tõeliselt magusad mälestused.

Tänu direktorile ja kogu maja rahvale, kaasaarvatud spordihoones tegutsevatele meeskonnale, ja loomulikult õpilastele, on minu siinsed esimesed töönädalad olnud väga meeldivad.

Olen õpetaja ametit pidanud natukene üle 30 aasta, pisikese Puiatu koolimaja sulgedes avanesidki minu ees Heimtali Põhikooli ukсед. Siin ma siis nüüd olen.

Soovin kõigile toredat õppeaastat, rõõmu silmisse ja südameisse!

Õpetaja Karin Põldma

SÜGIS INSPIREERIB

Rõõmu täis tunded

Päikest täis lehed,
mis rõõmsaks teeb mõtted.

Naeru täis näod,
mis unistusse tõtvad.

Astudes vaikelt
mööda metsavahi teid.
Ülevaid tundeid
ei keela meil keegi.

Tuulgi vaikselt paitab pead,
mis halvad mõtted ära veab.

Sügis on pugunud põue,
õnne toonud kõigile õue.
Karoliina Niinelo 8. klass

Septembrimõtteid

Heimtali!

Su põlispuud ja vana mõisamaja
tekitavad esmamuljel veidi sünget
kõhedust.

Käänulised koridorid, kõrged laed ja naksuv trepp.
Tunned nagu nurga taga ootaks valges kleidis daam.

Aga ei!

Sealt tuleb hoopis jooksujalul sada rõõmsat silmapaari,
huulil hõiked, jalus rutt.

KUHU TÕTTAD, MÕISA NOORUS?

Ava silmad, vaata tõtt ehk näed oma ninast

mõne meetri kaugemale, kes on üksi,
kellel abikäsi vaja, kellest sõber sulle saab.

Võta aega mõtiskluseks, aja naabriga üks jutt,
mine õue, mängi palli, roni mahalangend puul.

Märka oma õpetajat, temal naeratus on suul!

Õpetaja Maret Pugal

Sügis mõtted

Lapsed lähevad sügisel kooli,
kuid õppimisest nad ei hooli.
Igatsevad suvist loodust,
aga samas ei tunne nad sellest
puudust.

Sügisene loodus on väga ilus,
isegi kui päike on vilus
ja puudelt lehed langevad
ning ilmad on kargemad.

Linnas on kõik räpane ja kole,
maal olla oleks väga tore.
Lõunamaale lendavad linnud,
kogu see sügis on mind võlund.
Laura Miller 8. klass

Sügis

Päikese kuldsed kiired
soojendavad varahommikust kas-
tet

õunad potsetavad puudelt alla
pehme märja rohu sisse

Kuldsed viljapead terendavad

Karges hommikuses ilmas

väiksed lapsed nende taustal

rõõmsalt kooli sammuvad

Vahtralehed jalge alla

laisalt puudelt langevad

ulakatel siilipoistel

meeldib nendes hullata

Gerda Hein 8. klass

5. kl õpilaste haikud

Tume must on öö
nii imeliselt vaikne
see tume must öö.

Liset Kasepuu

Lind lendab taevas.

Taevas muudab värve ja

lind nii rõõmustab.

Sten-Alex Veidenbaum

Suvi on läbi.

Lehed langevad alla

õuntega ühes.

Kermo Haavik

Maa on värvikas,

taevas hall ja pilvine.

Väljas on sügis.

Karl Kask